

A légoptalomtól a polgári védelemig

A fejlődés útja a Kenderfonó és Szövőipari Vállalat központi gyárában

Gyáregységünkben 1951-ben alakítottuk meg a légoptalmi szervezetet. Az azóta eltelt 20 év alatt ez a szervezet, létszám, összetétel és tartalom szempontjából sokat változott és nagy fejlődésen ment keresztül. 1954-ben alakult meg a mai tulajdonképpeni polgári védelem.

Létrehoztunk egy lelkes, összekovácsolt üzemi parancsnokságot, megfelelő, az egység, alegységparancsnoki gárdák és a személyi állomány összetétele is. Szervezetünket úgy építettük fel, hogy a vezetők és beosztottak a munkában is egymás mellett dolgoznak. Fegyelmet, meztességgel és áldozatvállalással szép eredményeket értünk el a kiképzés folyamán és a gyakorlatok végrehajtása során. 1964-ben a polgári védelem megszervezése nemcsak egyszerű névváltoztatást jelentett számunkra, munkánk tartalmában is megváltozott.

Közelebb kerültünk az élethez, kiképzési módszereink a szükséges elméleti felkészítés mellett mindinkább a gyakorlatok vonalára tevődik át. Gyáregységünk polgári védelmi szervezete igyekszik állandóan követni a fejlődés útját. A kiképzések vég nélkülségének megszüntetése érdekében 1963-ban megpróbáltunk egy bizonyos szint elérését bizonyító vizsgáztatási módszert alkalmazni. Tettük ezt azért, hogy a kívánt szintet elért alegységek részére a kiképzést befejezettnek tudjuk tekinteni. A gyakorlati tapasztalatok azt mutatták, hogy a feladatok megoldása során éles ellentét volt a régi és új beosztottak között.

A továbbiakban megoldásként azt a módszert alkalmazzuk, hogy az újonnan beosztott dolgozóknak alapképzést, a régebbi beosztottnak pedig, főleg gyakorlati foglalkozás formájában magasabb színvonalú továbbképzést tartunk. Működésük helyességét az 1969 nyarán a Könnyűipari Minisztérium utasítása alapján végrehajtott polgári védelmi bemutató harcászati gyakorlat sikere is mutatja. Ezen a

gyakorlaton mintegy 400 polgári védelmi beosztott vett részt, kiknek felkészültségéről elismerően nyilatkoztak felügyeleti szervünk, és a polgári védelem parancsnokság jelenlévő képviselői is.

Fejlődésünk másik fontos állomásához 1969 decemberében érkezünk el. Ekkor hajtottuk végre a Polgári Védelem Országos Parancsnoksága által meghatározott átszervezést. Az átszervezés előkészítő munkájában és a végrehajtás során nagy segítséget kaptunk az MSZMP üzemi végrehajtó bizottságtól.

Ezzel párhuzamosan a gazdasági vezetők is megértették

így közelről figyelemmel tudja látni beosztottjai szakmai és polgári védelmi munkáját. Másik elvként a szakosítást vettük figyelembe üzemi önvédelmi szervezetben, szakképzettségnek megfelelően az elsőtűtő egységhez az erőműtelep dolgozóit, a műszaki-mentő óvóhely egységekbe az építő, a lakatos és a csőszelő brigádok tagjait osztottuk be. Kijelöltük — és a munka során nagy hasznát vettük — a pártmunkás gyakorlattal rendelkező politikat helyetteseket.

Tekintettel arra, hogy gyárunk dolgozóinak többsége nő, ezért a beosztottak kiválogatását az üzemi vezető parancsnokokra és azok törzsé-

polgári védelem szervezetében is új dolgozókat kell beosztani. Szervezetünk 20 éves fennállása során mintegy 30 polgári védelmi beosztott kapott a honvédelmi miniszter elvtársától „Honvédelmi Erdemérmét”, ezeknek és a kiképzési év során kiemelkedő munkát végző elvtársaknak gyárvezetőségünk pénz- és tárgyjuttatást is adott.

Üzemi parancsnokságunk az elmúlt évek során sok munkatapasztalatra tett szert. Ezt a tapasztalatot kívánjuk hasznosítani az elkövetkezendő időkben előttünk álló feladatok maradéktalan végrehajtásánál. Gyáregységünk kollektívája a jövőben is megtesz mindent azért,

re bíztuk. Ezzel kettős célt értünk el. A parancsnokok megismerték beosztottjaikat, azok fizikai és szellemi rátermettségét és elejét vettük a szervezés után jelentkező problémáknak. Ma elmondhatjuk, hogy az üzemi beosztottak önálló egészségügyi századok létszámában és összetételben megfelelnek a követelményeknek.

Nagy problémánk az állandó munkaerővándorlás, mert ezzel párhuzamosan a

Franyó István a Kenderfonó és Szövőipari Vállalat Központi Gyáregységének igazgatója

ÖNKÉNT VÁLLALTÁK

Huszonhét fiatalasszony és lány ül az iskolapadban. Egyforma kék köpenyűkben bármely középiskola végző osztályának vélhetné őket az ember. Az önkéntes vöröskeresztes ápolónőképző tanfolyam hallgatói ők, akik ez év májusában munkagépet, írőasztalt, termelőszeveket cseréltek fel iskolapaddal, Szegedről és a megye városaiból, községeiből jöttek el, hogy elsajátítsák a betegápolási és elsősegélynyújtási ismereteket, azért, hogy munkahelyükön bármikor segíteni tudjanak megsérült, balesetet szenvedett embertársaikon, és ha a szükség úgy kívánja, a polgári védelem rendelkezésére állnak, segítik az orvosok munkáját, a legfontosabbat, az emberi életet mentik és a gyógyítást segítik elő.

A négyhónapos tanfolyamnak, melyet a megyei Vöröskereszt szervezett, az Állami Védőnőképző Intézet adott otthont. A tanfolyam vezetője az intézet igazgatóhelyettese. Először öt kérdéztük meg az eddig eltelt, mintegy három hónap tapasztalatairól. Vécsernyés Béláné nagyon meg van elégedve.

— A lányok komolyan veszik a tanulást, óráról órára lelkiismeretesen készülnek. Anatómiából és élettanból — amit dr. Széll Éva az intézet igazgatója adott elő — már túl vannak a vizsgán, az eredmény ebből a nehéz tárgyból is nagyon jó. A többi tantárgyat is szakavatott előadók adják elő. A sebészetet dr. Hunyadi János sebész főorvos, a járványtani dr. Vetrő János, a Szegedi KÓJAL igazgatója tanítja.

A tanteremben közben belgyógyászati foglalkozás folyik, dr. Simon Pál főorvos vezetésével. Közeleg a vizsga, a főorvos úr ismétlésképpen a szív, a művésze működésével és a rádióaktív su-

gázás élettani hatásaival kapcsolatban tesz fel kérdéseket. A válaszok — a főorvos úr helyesléséből ítélve — pontosak, szabatosak. Belgyógyászatból már biztosan nem lesz baj a vizsgán.

Az órák közti szünetben az intézet társalgójában beszélgetünk a hallgatókkal. Mónus Istvánné a Szegedi Ecset- és Seprűgyár szakmunkása két gyermek édesanyja. Négy hónapra nemcsak a gépet hagyta ott, hanem a családot, a háztartás gondjainak egy részét is a férjére kellett átruházni. Férje, akivel egy vállalatnál dolgozik, szívesen segít a háztartási munkában, mert ahogy Mónusné mondja, a tanulnivalót, különösen a vizsgaidőszakokban haza is kell vinni.

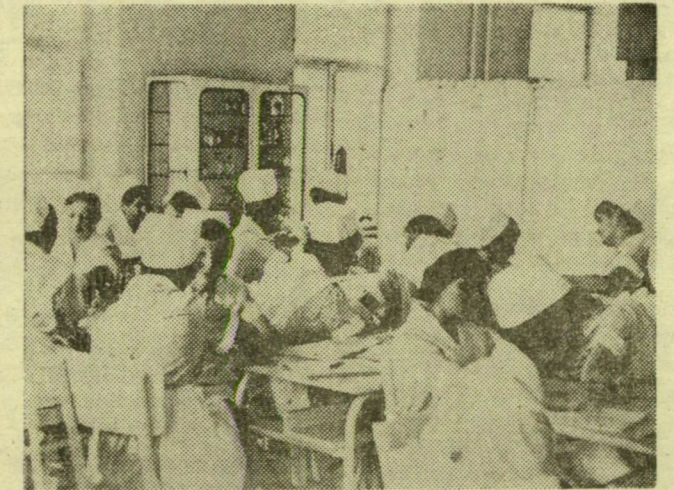
Májusban, a tanfolyam kezdetén, a hallgatók osztálytitkáruknak Balez Mária-t választották, aki a Délmagyarországi Építőipari Vállalat bérelszámolója. A tanulás mellett az asszonyok és lányok gondjait is szívesen vállalta. Munkahelyén KISZ-tit-

kár, ott 40 fiú tartozik hatáskörébe.

— Szeretek az emberek ügyes-bajos dolgaival foglalkozni — mondja. — Itt a tanfolyamon a problémák középpontjában a tanulás, a vizsgákra való felkészülés áll. A társaság nagyon jól összekötött, megismertük egymást, és ha látjuk, hogy egy tárgy valakinek nehezebben megy, akkor tanulópárókat alakítunk és segítünk a felkészülésben. Emellett, ahol ennyi nő, családjára négy hónapra kiszakad a megszokott környezetéből, nem tud családjával foglalkozni, egyé-

kozas lesz és addig át is kell öltöztetni. A kékköpenyes „iskolások” helyett a gyakorlati tanteremben már káruhás, fehérkötényes, fehér-főkötős ápolónőket találunk.

Rácz Gyuláné, aki az intézet tanára, ápolástanra és elsősegélynyújtásra oktatja a lányokat. A mostani foglalkozáson a szájból-szájba történő mesterséges lélegeztetést és a különböző sérülések el-látását gyakorolják. Itt mutatkozik meg az elmélet és a gyakorlat egységének a fontossága, és ha az elméleti feleletknél néha a nyelvtörő latin és görög szavak pontos

ni problémák is adódhatnak, ezeket is igyekezünk a lehetőségek határain belül megoldani.

Hajnal Istvánné, aki a Földéaki Kossuth Tsz. adminisztrátora, mindennap 4 órákot, 8 éves kislányát a sógornője viszi a bölcsődébe. Autóbuszon jár be Szegedre. Este 6-7 óra, mire hazaér.

— A férjem Hódmezővásárhelyre utazik naponta — mondja —, még szerencse, hogy ő már fél négyre otthon van, elmegy a gyerekéért, vacsorát készít.

Hajnalné a tanfolyam elvégzése után hivatásának válassza az egészségügyi pályát. Munkahelyén, a Földéaki Kossuth Tsz.-ben ő lesz az egészségőr.

A hallgatók közben elmennek. Beszélgető partnereim is az órájukat nézik. A következő órán gyakorlati foglalkozás lesz.

kijelzése problémákat is okoz, itt a gyakorlati feladatok végrehajtása semmi kívánnivalót nem hagy maga után.

Szeptemberben a 27 asszony és lány visszamegy a gép, a munkapad és az íróasztal mellé. Tudásukat az üzemi vöröskeresztes munka, a polgári védelmi felkészítés során hasznosítják. Mónusné, Hajnalné, Balez Mária és a többiek önként vállalták a család gondjait mellett azt, hogy részt vesznek a tanfolyamon, itt becsülettel helytállnak. Szocializmust építő hazánkban legfőbb érték az ember, és ők bármikor készek most békében és ha a szükség úgy kívánja, bármikor a tanfolyamon szerzett szakismeretüket az életmentés és a gyógyítás nemes ügyének szolgálatába állítják.

Nagy Sándor

